

# MIKULÁŠOV

## LIST ČASOPIS RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI STARÁ LUBOVŇA



Číslo 3

Ročník I

Dobrovoľný príspevok

Máj 2003

### Rodina - domáca Cirkev

Pozrime sa na život, ktorý prežívame. Čo považujeme za dôležité, podstatné a prvoradé? Často túžime po nedosiahnuteľných veciach, veľa snívame o lepšej budúcnosti, ale možno málo sa usilujeme žiť pokojným a radosným životom. Takýto život sa formuje a rodí, keď dieťa prichádza na svet, prichádza do rodiny. **Rodina je prvá a najdôležitejšia.** Hovorí sa jej, že je bunkou ľudskej spoločnosti. Je ako cesta, ktorej sa nemôže vyhnúť žiadna ľudská bytosť. Veď normálne prichádza človek na svet vo vnútri rodiny, preto možno povedať, že práve jej vďačí za samotnú skutočnosť svojej ľudskej existencie. Keď chýba rodina, vzniká v človekovi, ktorý mimo nej vstupuje do sveta, znepokojivá a bolestivá ujma a tá potom na neho dolieha po celý život. Aj Cirkev je svojou láskyplnou citlivosťou blízka všetkým, ktorí prežívajú takéto situácie, lebo dobre pozná základnú úlohu, ktorú je tu povolaná robiť práve rodina. Okrem toho vie, že **človek normálne vychádza z rodiny, aby po naplnení času v novom rodinnom jadre, uskutočnil vlastné životné povolanie.** Dokonca aj vtedy, keď sa rozhodne zostať sám, rodina ostáva, tak povediac, jeho bytostným horizontom ako základné spoločenstvo, v ktorom korení celá sieť jeho spoločenských vzťahov od najbezprostrednejších a najbližších až po najvzdialenejšie. Vari nehovoríme o „ľudskej rodine“, keď myslíme na všetkých ľudí, ktorí žijú na svete? Rodina pochádza z tej istej lásky, ktorou Stvoriteľ objíma stvorený svet, ako je to vyjadrené už na počiatku v Knihe Genezis (1,1). Ježiš dáva na to v evanjeliu najvyššie potvrdenie: „Boh... tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna“ (Jn 3,16). Jednorodený Syn rovnakej podstaty s Otcom, „Boh z Boha a Svetlo zo Svetla“, vošiel do dejín ľudstva prostredníctvom rodiny; svojím vtelením sa Syn Boží určitým spôsobom spojil s každým človekom. Pracoval ľudskými rukami,... miloval ľudským srdcom. Naozaj sa „stal jedným z nás, vo všetkom nám podobný, okrem hriechu.“ Je veľmi dôležité dnes znovu odhaliť *svedectvo lásky a starostlivosti Cirkvi o rodinu.* Jasne sa prejavovali už na začiatku kresťanstva, keď rodinu významne pokladali za „domácu Cirkev“. V našich časoch sa často vraciame k výrazu, že rodina je „domáca cirkev.“ Osvlivil ju aj Koncil, ktorého obsah, ako si želáme, má zostať stále živý a aktuálny. Túto túžbu nezmenšuje ani uvedomenie si zmenených podmienok rodín v dnešnom svete. Práve preto je viac ako kedykoľvek predtým príznačný titul, ktorý zvolil Koncil v pastoraľnej konštitúcii *Gaudium et spes*, aby ukázal úlohu Cirkvi v terajšej situácii: „Za dôstojnosť manželstva a rodiny“. Ďalším dôležitým orientačným bodom po Koncile je apoštolská exhortácia *Familiaris consortio* z roku 1981. V tomto texte sa smelo vyslovuje široká a komplexná skúsenosť, ktorá sa týka rodiny a ktorá medzi rôznymi národmi a krajinami zostane vždy a všade „cestou Cirkvi“. V istom zmysle stáva sa tak ešte viacej tam, kde rodina trpí vnútornými krízami, prípadne je podrobená škodlivým kultúrnym, spoločenským a ekonomickým vplyvom, ktoré ohrozujú jej vnútornú celistvosť alebo sú prekážkou pre jej utvorenie. Preto upevňujeme rodiny aj tým, že budeme dávať vždy patričnú úctu tým, ktorí sú „nosnými piliermi“ v rodine - k rodičom.

Marián Pánik



### Ó, Pane

Urob ma Pane nástrojom svojho pokoja,  
nech preukazujem lásku tam, kde sa ľudia nenávi dia  
nech odpúšťam tam, kde sa urážajú  
nech spájam tam, kde hádka rozdeľuje  
nech prebúdzam tam, kde drví zúfalstvo,  
nech zapalujem svetlo tam, kde vládne temnota,  
nech prinášam radosť tam, kde prebýva ustaranosť.

Ach, Pane, daj, nech usilujem nie o to,  
aby som bol potešený, ale aby som potešil,  
nie aby mi bolo porozumené, ale aby som porozu  
mel, nie aby som bol milovaný, ale aby som miloval.

Veď ten, kto sám seba dáva, prijíma,  
kto seba stráca, nachádza,  
kto odpúšťa, tomu je odpustené,  
kto umiera, precitá k večnému životu.

(sv. František z Asissi)

## Turnaj

Dňa 26. 4. 2003 sa v Poprade konal volejbalový turnaj, na ktorom sa zúčastnilo aj naše farské spoločenstvo mladých. Jeho organizátorom bola Komisia pre mládež Spišskej diecézy vedená vdp. ThLic. PhDr. Jánom Bucom. **Stará Lubovňa** odohrala tieto zápasy:

**Ružomberok** (Juventus) (2:1) **Vyšné Ružbachy** (2:1)  
**Levoča** (2:0) **Vikartovce** (2:0)

Všetky zápasy sa nám podarilo *vyhrať* a v máji ideme do finále, ktoré sa bude konať takisto v Poprade. Za Starú Lubovňu hrali títo hráči: *Milan Hudák, Peter Pčolka, Roman Demčišák, Miroslav Senko, Miroslava Demčáková, Júlia Podolská, Jozef Pružinský, Mária Gulášová, Dávid Guláš*. Atmosféra bola výborná, ľudia sa zabávali, povzbudzovali vlastnými hlasmi a transparentmi...Hlavnými fanúšikmi tímu Stará Lubovňa boli: Adriana Pavlinská, Barbora Sopotková, Slavo Dubjel, Simona Gnebusová. Ďakujeme všetkým, ktorí nás povzbudzovali a držali nám palce. Osobitne by sme chceli poďakovať vsdp. dekanovi Mariánovi Pánikovi, dp. Tomášovi Gondkovskému a dp. Stanislavovi Misálovi za ich duchovnú a morálnu podporu.

ĎAKUJEME!  
pokračovanie po finále...

## Deň matiek

V máji 1906 Anna Jarvisová prišla o to najcennejšie, čo v živote poznala. Smrť ju pripravila o život matky. Na jej pamiatku dala slúžiť sv. omšu. Pozvala na ňu všetkých svojich priateľov a známych, aby si kyticou kvetov uctili svoje žijúce matky. Neskôr sa obrátila na svetové dobročinné organizácie s výzvou, aby jeden deň v roku venovali oslave matky. Pred 90 rokmi, v roku 1913 americký kongres vyhlásil druhú májovú nedeľu za deň pamiatky najlepšej ženy na svete – tvojej matky. Táto myšlienka prenikla aj k nám. Počas socializmu sa však táto tradícia vytrhla zo života, akoby sme zabudli, že hlavným poslaním ženy je darovať život. Znovu sme sa však vrátili k pôvodnej podstate sviatku a aj v Starej Lubovni prejavujeme našim matkám vďaka za život, za obety pri našej výchove.

Mestský klub KDH, Kresťansko demokratický zväz žien a MOKaŠ, usporiadali v Dome kultúry v Starej Lubovni oslavu našim mamám. V preplnenej sále vystúpili s programom deti z Materskej a Základnej školy na Štúrovej ulici, z umeleckej školy, centra voľného času a gymnazisti. Spievali, recitovali, tancovali svojim matkám za všetko, čo robia v prospech detí a poprosil ich, aby si život vážili už od počatia a chránili ho. Na záver Ing. Pavol Gurega za kresťansko demokratický klub v Starej Lubovni poďakoval účinkujúcim a odmenil učiteľky – matky, ktoré sa podieľali na príprave programu.

## Podakovanie

Združenie mariánskej mládeže pri Základnej škole sv. Cyrila a Metoda v Starej Lubovni, chce vyjadriť vďaka všetkým, ktorí si zakúpili vlastnoručne vyrobené pohľadnice, a tým zmiernili hlad a biedu vo svete. Vyzbieranú sumu 2359 Sk sme poslali do Nitry – centra ZMM. Všetkým vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplat!

## **Na Slovičko...**

s Veronikou Bednárovou

ROKY PÔSOBILA V PRODUCENTSKOM CENTRE NÁBOŽENSKÉHO VYSIELANIA SLOVENSKEJ TELEVÍZIE. AKO SCENÁRISTKA REDAKTORKA STÁLA PRI TVORBE RÔZNYCH RELÁCIÍ, KTORÉ PREZENTOVALI ČINNOSŤ KATOLÍCKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU, ŽIVOT JEDNOTLIVCOV ČI SPOLOČENSTIEV. PRECETOVALA CELÉ SLOVENSKO A V SRDCI SI UCHOVÁVA SPOMIENKY AJ NA NÁŠ REGIÓN.

**Súčasne prepúšťanie v STV sa dotklo aj Teba. Iste to nie je ľahké. Na prácu, ktorú si robila s láskou ostal len spomienky. Aké budú? Skús sa s nami podeliť:**

Môžem hovoriť iba za seba samu za svoje srdce a pocity v tomto čase. Človeku je najviac ľúto za prácou, ktorá ho tešila a dvíhala, strácam s ňou aj kus svojho ducha a srdca. Keby som mala takéto spomínanie nazvať dajakým priliehavým nadpisom, znel by: „...že mi je ľúto...za bozkom v bráne, aj za prechádzkou...“ (Je to text piesne) Je mi naozaj ľúto za mnohými srdečnými bozkami v bráne, keď som odchádzala od dobrých ľudí, mnohých mamičiek, babičiek, deduškov, košíkárov i početných detí počas relácií Dobrá zvesť, Druhý dych, Božie deti...Žiaľ, všetky sú momentálne zrušené. A „prechádzka?“ To boli stovky ciest a kilometrov najazdených za ľuďmi, po Božích cestách, s anjelom strážnym v aute – a som mu vďačná za ochranu. Milý anjel strážny nás doviedol i do Starej Lubovne i ku kostolíku sv. Doroty vo Forbasoch, k ľuďom od Dunajca, ku kňazom i do farností a naozaj mi všetky prirástli k srdcu.

**Čo nám v súčasnosti ponúka Slovenská televízia z náboženského vysielania?**

Zostali iba prenosy *Urbi et Orbi*, *Duchovné slovo*, *Sféry dôverné* a zopár prenosov sv. omší...

Pomoc Božia nás však predsa neopúšťa. *Kirche in Not*, *Pomoc trpiacej Cirkvi* uvoľnila grand na reláciu o duchovnom živote Rómov – Božie deti. A tak ju od mája budeme zasa vyrábať, ja už externe, ale predsa. Vďaka však aj za tie metre materiálu, čo nám zostali: aspoň v archíve, ku ktorým sa dá vrátiť, ale iba ak bude mať o to niekto záujem. Ak teda treba šetriť, a to treba, mal by sa využívať aspoň archív. Máme tam: „Naši vzácní, Kluby seniorov, Pramienky, Pramene...“ mnohé s nadčasovou hodnotou. Mnohé s kňazmi viac alebo menej pripravenými na vystupovanie v televízii. Bolo by vhodné už v seminároch viesť seminaristov k vystupovaniu na obrazovke, k písaniu scenárov a komentárov. A veriacich k okamžitej listovej odozve na to, čo chcú a čo nechcú na obrazovke. Žiaľ, nepíšu, a tak demonštrujú akoby nezáujem o programy s duchovným nábojom.

Ja Vám prajem nech Mikulášov list žije a prekvitá, s láskou naň myslím, želim mu aj Vám všetkým veľa zdravia a sĺ.

L. O.

## Zmysel života

Je hlboká noc. Nevieť koľko môže byť hodín, ale bojím sa. Som sama a nemám nikoho pri sebe. Niekedy mám pocit, že už ani neviem prečo žijem. Nepoznám život ani pravdu, ani cestu, po ktorej mám ísť. Každý ma opustil, nikto ma nemá rád.

Občas vidím svoj zmysel života v cigaretách, drogách, alkohole, ale nikdy som nebola šťastná. Možno len chvíľkovo. Ako mi chýba smiech. Ako dlho som sa už nezasmiela. Stačil by aj malý úsmev, milé slovo. K radosti stačí tak málo. V tomto tichu počujem aj vlastný tlkot srdca. Ale je nejaký zvláštny. Ako keby niekto klopal. „Kto je?“ spýtala som sa. „Ja“, ozvalo sa. „Kto ja?“ Hlas však neodpovedal, ale miesto toho povedal: „Za tvor oči.“ Zrazu som sa ocitla na širokej ceste. Bola tmavá a pustá. Vedľa nej bola ďalšia, tá však bola užšia, ale osvetlená. „Čo je to?“ nechápala som. „Toto sú dva spôsoby života.“ „Niektorí sa vydajú na túto cestu, iní na tú druhú.“ „Čo to znamená?“ spýtala som sa. „Poď za mnou,“ povedal hlas. Ocitli sme sa v tej tmavej uličke, kde bolo všetko porozbývané, ľudia ležali na zemi a vládoľ tam alkohol, cigarety...Hlas povedal: „Títo ľudia našli svoj zmysel života v tomto.“ Uvedomila som si, že aj ja vediem takýto život. V tom som bola zas inde. Tentoraz medzi mladými ľuďmi v rôznom veku. Aj v mojom. Smiali sa, zabávali, rozprávali o rôznych veciach. Natiahla som ruku a chcela byť s nimi. To však nešlo. Neverila by som, že ešte žijú takí šťastní ľudia. „Ale kde majú vlastne zmysel života? opýtala som sa. Počula som, ako niekto ku mne prichádza, ale nikto tam nebol. Pocítila som ruku na pleci a počula som odpoveď: „Pozri sa hore!“ Zdvihla som hlavu a videla som kríž. „Takže oni...“ „Áno“ odpovedal. Znova som bola na tých uliciach, ale tentoraz medzi nimi. Tmavou a svetlou. Hlas povedal: „Daniela, môžeš si vybrať. Videla si, čo ti ponúkajú tieto cesty. Máš slobodnú vôľu.“ „Ako poznáš moje meno?“ spýtala som sa. „Pretože Ja som Cesta, Pravda a Život. Poznám každého človeka na tejto zemi. Lebo vy ste moje deti a ja váš Otec.“ Keď to povedal, odišiel. Ostala som tam stáť a pozerala som na tie cesty. Ale to čo povedal, ma tak silno zasiahlo, že som mu nedokázala povedať „nie“. Pochopila som, že celý ten čas bol so mnou naozajstný Boh.

Našla som zmysel života. Vybrala som si tú užšiu cestu, ktorá je síce ťažšia a je tam veľa prekážok, ale môžem povedať, že život s Bohom je naozaj krásny. On nám dáva vždy šancu začať odznova. A prečo? Pretože nás nekonečne miluje!

Simona Gnebusová 8. B, ZŠ Štúrova

„Neviem kto som, čo som, kam kráčam, či som posol, čaká ma smrť a či spása, ale aj tak usmievam sa...“

## Hodnota úsmevu

*Úsmev nestojí nič a prináša mnoho.*

*Obohacuje toho, kto prijíma bez toho, žeby ochudobňoval toho, kto ho dáva. Trvá chvíľku, ale spomienka naň je niekedy večná.*

*Nikto nie je taký bohatý, aby sa bez neho obišiel – a nikto nie je taký chudobný, aby ho nemohol dať.*

*Úsmev prináša šťastie do domu, v starostiach je oporou, je citlivým prejavom priateľstva.*

*V únave prináša odpočinok, v znechutení a smútku je potechou a pre každú bolesť je prirodzeným liekom.*

*Nemožno si ho ani kúpiť, ani požičať, ani ukradnúť, pretože má hodnotu chvíle, v ktorej sa dáva.*

*A keby si stretol niekoho, kto nemá pre Teba úsmev, aj keď naň čakáš – buď veľkorysý a obdaruj ho úsmevom Ty.*

*Pretože nikto tak úsmev nepotrebuje, ako ten, kto ho nemá pre iných...*

Autor neznámy



## Duchovné dedičstvo našej farnosti

TAK AKO V KRESŤANSKEJ RODINE VYPROSUJE POŽEHNANIE OTEC A MATKA, TAK VO FARNOSTI POŽEHNANIE VYPROSUJE KŇAZ. AK CHCEME BYŤ AKO VERIACI NAŠEJ FARNOSTI VĎAČNÍ ZA TOTO DUCHOVNÉ DEDIČSTVO, NEMÔŽEME NESPOMENÚŤ TÝCH, KTORÍ SA OŇ ZASLÚŽILI OBETOU VLASTNÉHO ŽIVOTA. CHCEL BY SOM PRIPOMENÚŤ, TÝCH ČO PÔSOBILI V STAREJ LUBOVNI A ZOSTALI VERNÍ. PODĽA DIECÉZNEHO ARCHÍVNEHO ZOZNAMU V ABECEDNOM PORADÍ TO BOLI PREDOVŠETKÝM TÍTO:

**Štefan Bača** narodil sa 7. 6. 1914 v Ordzovianoch, vysvätený bol 29. 6. 1939 v Spišskej Kapitule. **V Starej Lubovni pôsobil ako kaplán v roku 1941.** Zomrel 2. 11. 1957 v Brne, pochovaný bol na väzenskom cintoríne. 22. 8. 1969 však boli jeho pozostatky prevezené a pochované v rodných Ordzovianoch. **Prenasledovanie:** Dňa 25. 2. 1950 bol zaistený a následne Štátnym súdom v Bratislave nespravodlivo odsúdený pre trestný čin velezrady na trest odňatia slobody v trvaní desať rokov nepodmienečne. Dôvodom obžaloby bolo čítanie pastierskeho listu otca biskupa Vojtaššáka, namiereného proti Katolíckej akcii, počas kázne v kostole vo Vikartovciach. Väznený bol v Ruzyni, na Pankráci a v Brne. Kvôli útrapám, ktoré vo väzeniach zažíval, zomrel po siedmich rokoch počas výkonu trestu vo väznici v Brne.

**Ludovít Bakoš** narodil sa 11. 3. 1911 v Krásnej Hôrke, vysvätený bol 29. 6. 1936 v Spišskej Kapitule. **V Starej Lubovni pôsobil v rokoch 1952 – 1961 ako správca farnosti.** Zomrel 7. 1. 1965 v Krásnej Hôrke. **Prenasledovanie:** Vo svojej pastoračnej činnosti v Starej Lubovni, kde ho zastihli krízové päťdesiate roky, napriek silnejúcemu útlaku zo strany štátu mnoho času venoval hlavne mladým. Ujímal sa i veriacich gréckokatolíckeho obradu, ktorí po oficiálnom zrušení gréckokatolíckej cirkvi boli v oblasti Starej Lubovne bez svojich kňazov vo veľmi zlej situácii, preto im vysluhoval sviatosti napriek riziku svojho uväznenia. Tlak zo strany štátnych orgánov neustále narastal a vyvrcholil 10. 8. 1961, kedy bol pri návrate z Prešova zaistený. Okresný súd v Poprade ho ešte toho istého dňa na neverejnom pojednávaní nespravodlivo odsúdil za velezradu na trest odňatia slobody vo výške troch rokov nepodmienečne. Po odpykaní si deviatich mesiacov bol 10. 5. 1962 rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii prepustený. Do konca života však už nedostal štátny súhlas na vykonávanie kňazskej služby.

**Jozef Cehuľa** sa narodil 3. 3. 1898 v Letanovciach, vysvätený bol 29. 6. 1922 v Spišskej Kapitule. **Pôsobil v Lubovnianských kúpeľoch od roku 1960 ako duchovný rehoľných sestier Sv. Kríža.** Od roku 1968 bol duchovným sestier v Matildahute, kde 5. 6. 1986 zomrel. **Prenasledovanie:** Dňa 5. 2. 1953 bol zatknutý a po mnohých krutých výsluchoch nespravodlivo odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov nepodmienečne. Prepustený bol vďaka rozhodnutiu prezidenta republiky o amnestii v roku 1960.

**Andrej Čizmár** sa narodil 10. 6. 1908 v Chlebniciach na Orave. Vysvätený bol 10. 2. 1935 v Spišskej Kapitule. **Ako kaplán pôsobil v Starej Lubovni v roku 1935. Prenasledovanie:** 21. 2. 1952 bol zaistený Štátnou bezpečnosťou. Vyše roka strávil vo vyšetrovacej väzbe. Dňa 14. 1. 1954 bol Štátnym súdom v Ružomberku súdený za spojenectvo s Rímom, nabádanie veriacich, ako aj za pomoc prenasledovaným kňazom. Po tom, čo sa odvolal, ho Krajský súd v Žiline nespravodlivo odsúdil na trest desať rokov odňatia slobody nepodmienečne. Jeden rok mu bol priamo na súde amnestiou odpustený s odôvodnením, že na činnosť bol navedený svojím biskupom. Väznený bol v Nápravných zariadeniach v Ilave, v Olomouci, na Pankráci a v „Kartúzoch“, ako všetci nazývali Nápravno-výchovné zariadenie vo Valdiciach. Sám uviedol, že väčšinu času strávil na samotkách. 9. 5. 1960 bol amnestovaný rozhodnutím prezidenta republiky, zvyšok trestu mu bol odpustený. Po prepustení na slobodu pracoval od 22. 8. 1960 ako robotník v Drevoimpregne Oravský Podzámok a od 22. 9. 1960 v Pozemných stavbách Žilina. Od 22. 3. 1961 ako žeriavnik v Dopravno-mechanizačnej správe a od 13. 8. 1965 opäť ako robotník v Stredoslovenských vodohospodárskych stavbách Ružomberok až do 31. 10. 1965, kedy znovu dostal súhlas na vykonávanie kňazskej služby.

Pokračovanie nabadúce

Podľa Mgr. V. Olejníka na základe archívnych materiálov spracoval

Ján Zentko.

### FARSKÁ KRONIKA

Apríl - máj 2003

#### Pokrstení:

Lubomír Hutník, Lívia Furtkevičová, Juraj Fedor, Diana Bachledová, Branislav Jakubčo, Laura Šulianová, Anna Korčkovská, Peter Matava, Kristína Dunková, Karol Guman, Simona Buběňčíková, Adrián Ondič, Marek Dunka, Marek Mirga, Emma Drabantová, Erik Sontak, Patrik Čureja, Nikola Čurejová, Alexander Čury, Zdena Pompová

#### Sobášení:

JUDr. Jaroslav Kanderka a Renáta Olejárová, Marcel Nemeč a Mgr. Martina Kaletová, Rastislav Fidermák a Dana Fedoreková, Adrián Kmeč a MUDr. Barbora Nováková, Miloslav Jakubčo a Eva Zemanová, Ing. Martin Demek a Janka Šašalová

#### Pochovaní:

Anna Čandíková (89 r.), Lubomír Urban (34 r.)

# Spolupracuj s Ježišom

## Prvoprijímajúcim deťom

V nedeľu 1. júna je v našej farnosti prvé sv. prijímanie. Prvoprijímajúce deti prvýkrát prijmu živého Krista. Bude to jeden z najkrajších dní v ich živote a radosť s nimi budú prežívať rodičia, krstní rodičia, súrodenci, príbuzní, kňazi, katechéti. Požehnanie, ktoré prináša Ježiš, naplní duchovnou silou nielen tieto deti ale celé farské spoločenstvo. Pred pár rokmi, keď prvoprijímajúce deti prežívali radosť v kruhu svojich najbližších pred kostolom sv. Mikuláša, istý pán, náš farník podal jednému z chlapcov ruku, zablahoželal mu a dodal: „Spolupracuj s Ježišom, nikdy ho nezrad' a tvoj život bude krásny ako dnešný deň.“ V týchto slovách je múdrosť hodná nasledovania. Aj od nás si vypočujú nejednu reč a prijmu aj veľa darov. Najväčší a najcennejší dar však dostanú z neba, samého Ježiša Krista, ktorému sľúbia priateľstvo. Dávajme svojim životom dobrý príklad týmto deťom, aby v ich srdciach horela túžba po Ježišovi a vzťahovala sa ich viera. Pripomínajme im aj ich sľub, aby nezabúdali na Ježiša a boli jeho dobrými a spoľahlivými kamarátmi.



**PÁN JEŽIŠ VSTAL ZMŔTVYCH A JE STÁLE ŽIVÝ, O ČOM SVEDČÍ AJ JEHO VÝROK, KTORÝ SA NACHÁDZA V TAJNIČKE.**

*Dvojhľasky, ktoré sú v tajničke, vpisujte do jedného políčka!*

1. Pestún Pána Ježiša
2. Prvý človek
3. Opak tmy
4. ATEBO odzadu
5. Ježišova matka
6. Božská čnosť
7. Meno človeka, ktorý vyliezol na strom, aby mohol vidieť Ježiša
8. Miesto, kde urobil Ježiš prvý zázrak
9. Mama, otec, deti - spolu
10. Dvojhľaska
11. Zviera, na ktorom putovala panna Mária s Jozefom do Betlehema
12. Prvá žena, spoločníčka Adama
13. Ten, čo staval koráb pred potopou
14. Dvojhľaska
15. Matka panny Márie
16. Spoločníčka muža
17. Abrahámov syn
18. Čo sa leje na hlavu pri krste
19. Prvá božská osoba
20. Meno apoštola, ktorý chcel vložiť prst do Ježišových rán, aby uveril

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
									X				X						
									X				X						
									X		X	X	X						
	X						X		X		X	X	X	X	X	X	X	X	
X	X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Výherca z minulého čísla je Daniel Hudák, 3 roč. ZŠ sv. Cyrila a Metoda.

# Pozvánky

## Deň venovaný našim rodinám

V nedeľu 8. júna 2003 na sviatok Zoslania Du-cha Svätého Vás srdečne pozývame na vrch Osly, kde bude „Deň rodín.“ Začne sa o 14<sup>30</sup> hod. krátkou pobožnosťou a modlitbou za rodiny. Tento deň je venovaný našim rodinám. Na krásnom pamätnom mieste, kde sa stretávali už predchádzajúce generácie, sa môžete zahrať, zasúťažiť, porozprávať sa s ľuďmi okolo seba a načerpať nových síl. Tých, ktorí chcú putovať pešo odvezie autobus o 13<sup>00</sup> hod. z Námestia sv. Mikuláša na vyšné parkovisko pod hradom, odkiaľ o 13<sup>15</sup> hod. vyrazí pešia púť. Starších - chorých a rodiny s malými deťmi vyvezie autobus priamo z námestia o 13<sup>30</sup> hod.



Na toto naše farské rodinné podujatie všetkých pozývame.

## Božie Telo

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi (Božie Telo) vyjadruje túžbu i oprávnenosť urobiť Eucharistiu stredobodom slávenia v osobitnom dni. S týmto prikázaným sviatkom sa v našich krajinách spájajú aj procesie s Oltárnou Sviatosťou vystavenou v monštrancii, s oltárikmi, pri ktorých kňaz číta priliehavé texty evanjelia a požehnáva ľud. Ešte nedávno bolo Eucharistickému Kristovi znemožnené kráčať ulicami našich miest a dedín. Tento čas je však už preč a Kristus znovu môže požehnávať nás, naše ulice, domovy. Ježišove slová pri poslednej večeri nezneli: „Vezmite a pozerajte na mňa,“ ale „vezmite a jedzte.“ Tohtoročný sviatok Božieho Tela je vo štvrtok 19. júna. Príďme, zúčastníme sa procesie a demonštrujme tak svoj postoj ku Kristovi, k Cirkvi!

# Detská biblia

## Počítačový program pre deti

### na lepšie poznanie Božieho slova



Dnes sú deti oslovované rôznymi hrami, kreslenými filmami bez akejkoľvek hodnoty. Neoddeliteľnou súčasťou zábavy dnešných detí a mládeže je počítač. Žiaľ, nie vždy sa používa na dobré ciele. Dôkazom sú rôzne hry založené na násilí.

Ponúkame našim deťom alternatívu. Tou je určite i *Detská Biblia*. Program, ktorý osloví všetky deti a ponúka im okrem zábavy aj poznatky zo Svätého Písma – výber zo Starého Zákona. Dieťa sa tak môže hrať a zároveň aj duchovne rásť. Počítačový program *Detská Biblia* je spracovaný v podobe knihy, v ktorej si dieťa listuje. Témy sú zo Starého Zákona, doplnené obrázkami. Tu si zbiera informácie, potom si ich overuje a počítač vyhodnotí správne odpovede. Ďalej si ich prehľbuje rôznymi zaujímavými hrami, ako sú skladačky, posúvačky, pexeso, vymaľovanie obrázkov a ich vytlačenie.

Detskou Bibliou možno urobíme radosť aj prvoprijímajúcim deťom a otvoríme tak dvere Kristovi aj cez počítač. Tento multimediálny program je aj na oslavu Pána Boha, aby ho deti lepšie poznali, komunikovali s ním a v treťom tisícročí spolu kráčali s Kristom ako so svojim najlepším PRIATELOM.

### *Informácie a objednávky*

**DRAHOSLAVA FEDÁKOVÁ**  
**Nám. Sv. Mikuláša 10**  
**06401 Stará Lubovňa**  
**☎ 052/ 43 228 77**

**Vydáva:** Rímskokatolícky farský úrad v Starej Lubovni. **Zodpovedný redaktor:** Lubomír Ogurčák. **Redakčná rada:** Mgr. Anna Hudáková, Henrieta Hudáková, Marcela Potucká, Zuzana Ogurčáková. **Grafická úprava:** Jozef Urban. **Adresa redakcie:** Námestie sv. Mikuláša č.14, Stará Lubovňa, <http://farnost.lubovna.sk>, tel.: 4322500, fax.: 4281591, e-mail: rkfu@sl.sinet.sk. **Censor:** Mgr. Marián Pánik. **Cirkevné schválenie:** Mons. Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup zo dňa 6.3.2003, prot.č. 485/2003. S povolením Okresného úradu Stará Lubovňa zo dňa 18.3.2003, prot. číslo 4 /2003 Č.k.2003/00390. **Tlač:** Tlačiareň Kežmarok **Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky!**